

za 5 gld., ki ga je sam napravil, v gostilnici Wiesthalerjevi v Brestenici, mariborskega okraja, skušal izdati. — 21. jan. je bila obsojena na 8 let težke ječe Žefa Zorko, ker je v noči od 18. do 19. nov. 1877. v streho lesene hiše Tom. Blatnika na Blatnem vrhu, okraja laškega, vtaknila žarečo tresko; vsled tega je zgorela hiša in troje gospodarskih poslopij z vsem pohištvo, žitom in krmo. — 22. jan. je bila obravnavana zoper Jakoba Čurin, ki je obdolžen, da je v noči od 3.—4. febr. 1876 Antona Ježa, v Šalovcih ormuškega okraja, v njegovi hiši od zadej vstrelil, tako da je ta umrl; J. Čurin je nadalje obdolžen, da je Matiju Ozmeu mnogo reči ukradel. Porotniki so ga krivega spoznali in obsojen je bil k smrti na vislicah.

(Dalje prihodnjič.)

Iz Konjic. (Dobrotnikom v pojasnjenje.) Dué 23. t. m. bilo je tukaj več domoljubov zbranih, ki so za črnogorske ranjence darovali 14 fl. V tem so se mirovne pogodbe med Rusi in Turki razglasile, vsled katerih dobijo črnogorski sokoli, kar so si z orožjem in čudovitim junaštvom izvojevali. S tem bodo gotovo zadovoljni in tudi zmožni, skrbeti za svoje ranjence in udove.

Ali pa bodo bolgarski katoličani, naši bratje po krvi in veri na boljem, je celó negotovo. Blagim dobnikom utegne tedaj všeč biti, ako se jim naznanja, da se je zgorej omenjena blagodušna miloščina poslala na Dunaj „Marijini družbi“ v pomoč slovanskim katoličanom v Bolgariji, toda ne trapištom v Banjiluki. Delajmo stanovitno vsi na to, da se slovanski katoličani krepko podpirajo, potem se lahko razkolništvu rogovi odbijejo. Vivat sequens!

Od sv. Petra pod sv. gorami. Viharni dnevi so minoli; naš grdo obrekovani in toženi župnik, č. g. Sevnik, so kot nekrivi bili spoznani pred c. k. okrožno sodnijo v Celju. Izmed blizu 3000 faranov se je 7 mož našlo, ki so svojega dušnega pastirja neprestano napadali in zoper njega v „Cillier-Zeitung“ in še v druge liste pisali pod imenom: „Mehrere Pfarrsinsassen“ t. j. „Več faranov“. Tudi „Slov. Gospodarja“ so zlorabili in se na njegov „Listič“ sklicavali ter ljudem pravili, kako so č. g. župnik tudi pri duhovnikih zgubili vse zaupanje. (No, nepovoljnega „Lističa“ so tisti bili krivi, ki so o svojem času zanemarili dopisati, se potem jezili in „Gosp.“ nazaj poslali, ko je zvit lisjak in Sevnikov nasprotnik nepodčlenega urednika na svoje limance dobil. Ured.) Kako je ovih 7 ljudi zoper župnika delalo in kaj vse počenjalo, to je presegalo že vse meje in mero. Pri sodnijski razpravi je bilo veliko ljudi navrelo poslušat. Ko je bila obravnavna skončana in sedmice ravnanje dovolj razkrita, se je slišalo med poslušalci: „pfuj, na, das muss ein Krätzel sein“. Vsi pošteni farmani bili so pa močno veseli za g. župnika srečnega izida pravde! Srenjska volitev

je od visoke vlade odobrena. Izvoljeni so sami narodni poštenjaki, kateri bodo gotovo dobro skrbeli za srenjo in šolo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nemško-liberalno in ustavno ministerstvo je odstopilo; svitli cesar so odstop potrdili, vendar zaukazali, da morajo stari ministri poslovati, dokler ne pridejo novi. Bržčas bodo pa nekateri dosedanjih ministrov prestopili v novo ministerstvo ter ostali, dokler ne bodo nove nagodbe z ogerskimi deželami dognali, kar bo neizmerno težko, ker Magjari čez mero veliko od nas tirjajo; oni hočejo, da bi zavoljo njih mi morali colninske dohodke zvišati z tem, da bi se na meji od kave in petroleja pobirala večja colnina, namreč 24 fl. od 100 kilo kave in 3 fl. od 100 kilo petroleja. Denarji od colnine pa gredó v kaso vzajemnega finančnega ministra in le kar ta ne zmore, to vplačujemo, mi po 70%, Magjari pa 30%, k vzajemnim stroškom za vojake in ministra vnanjih zadev. Colnino na kavo in petrolej plačujejo trgovci, ti pa potem robo tem bolj drago prodavljajo; colnino torej plačujejo prav za prav le tisti, ki kavo pijejo in petrolej žgejo; teh pa je pri nas veliko več, kakor na Ogorskem in torej bi tudi mi veliko več kakor 70% doplačevali k vzajemnim stroškom, Magjari pa veliko menje, kakor 30%. Toda nemški-liberalni poslanci se bojijo pri mestnih svojih volilcih, ki bi z večjo colnino na kavo in petrolej bili najbolj zadeti, zgubiti vse zaupanje. Zato ministrom, ki so Magjarom že vse dovolili, niso pritrdili, in vsled tega so ministri morali iti. Kaj bo zdaj? To je težko povedati. Ali bodo novi ministri dobili poslance na svojo stran in vse dovolili, kar Magjari tirjajo, ali bodo Magjari odnehali, ali bode državni zbor, morebiti tudi ogerski, razpuščen in razpisane nove volitve, ki utegnejo nesrečni dualizem pokopati ali Avstrijo še bolj razcepiti. Sploh nasledki dualizma se prikazujejo čedalje bolj žalostni za Avstrijo. Odgovornost za to nimamo, ne avstrijski Slovani, ne konservativni katoličani vseh narodov. Svarili pa tudi borili smo se za Avstrijo, kolikor smo mogli. — V Gradcu na kolodvoru je bil velik ogenj; pogorela je tamošnja velika fabrika za izdelovanje jekla; škode je 400.000 fl. — Na Českem bodo letos obhajali 500 letnico smrti českega kralja Karola IV., utemeljitelja vsenčilišča v Pragi. — Na Ogorskem je Donav predrl jezove pri Dömšedu in grozna povodenj se je razlila. — Hrvatski katoličani so v Vukovaru obhajali sijajn shod in sklenili osnovati katoliško tiskarno na delnice.

Vnanje države. V soboto 26. jan. so turški 3 poslanci v Kazanliku podpisali pogodbo miru; vse še niso natančno znane; vendar te, ki so se izvedele, kažejo dovolj, da je turškega gospodarstva v Evropi konec — turški kristijani so svo-

bodni. Hvala Bogu! Bolgarija, Hercegovina, in Bosnija dobijo krščanske kneze; Rumuni, Srbi in Črnogorci postanejo neodvisni, Rusi vzamejo Armenijo in se jim plačajo vojni stroški. Ko so Grki to izvedeli, je nastal v Atenah velik hrup, ljudstvo je strašno nevoljno na strahopetne ministre, ki se niso upali z Rusi vred nad Turka mahitati, sedaj je bržčas prepozno; Grki se lahko obrišejo. Angleži so tudi močno srditi na Ruse in so že enkrat brodovje v Dardanele poslali ali brž zopet nazaj pozvali; sedaj skušajo Avstrijo dobiti na svojo stran, naj jim pomaga, naj ne trpi neodvisne in povekšane Rumunije, Srbije in Črnogore. Rusi pa hladnokrvno vedno več vojske ženejo čez Balkan pa tudi v Varšavo na Poljskem in v Rumunijo. Vidi se da so na vse pripravljeni. Turški sultan še miru ni podpisal.

Vojska za svobodo turških kristijanov.

Sulejman paša je v 3 dnevni bitki pred Filipopolnom bil res strahovito tepen od slavnega Gurko-ta. Od svojih 40.000 mož je polovico zgubil in 97 kanonov. Ostanki so bili na dvoje razklani in le z enim oddelkom je zbežal čez Rodopske gore do morja in od ondod na ladijah v Galipolje. Od Adrianopolna so pa Rusi do sedaj prodrli v Dedeagač ob Egejskem morju, potem v Kešan bizu Galipolja in v Čorlu, od koder je še le 16 ur v Carigrad. Veliki knez Nikola je v Adrianopolnu. Srbski general Lešjanin je na Petrovi gori slavno premagal Hafiz-pašo in prodira sedaj na Kosovo polje; Horvatič je vzel Kostendil in maršira v Skoplje; Belimarkovič pa stoji v Gilanu. Črnogorci so ob Skadarskem jezeru Turkom vzeli Grmanjur z 4 kanoni in Lesandrijo z 5 kanoni. Rumunski general pa je Turke iz vseh zunanjih šanc potisnil v mesto Vidin, ki se bo moralo udati, če ne bo res miru. Iz Razgrada in Osmanbazarja pomečejo se Turki že nazaj v Šumlo. V Armeniji razsaja strašna zima; Rusi veliko trpijo, vendar stanovitno čakajo, da se jim vda Erzerum.

Za poduk in kratek čas.

Nové črtice iz slovanskega bojišča v Aziji in Evropi.

V. Srbi so do sedaj že velik kos staro-srbske zemlje zaseli, Turke pobili in iztirali, če se niso hotli sami radi srbskemu knezu Milanu Obrenoviču IV. podvreči. Pravi Turki tega ne storijo nikder, pač se pa udajo krščanskemu knezu nekda poturčeni Srbi. Eden izmed takih poturic je v Pirotu bil postavljen pred srbskega poveljnika, prisegel zvestobo srbskemu knezu in pristavil: „bodemo pač morali zopet biti, kar smo bili pred bitko na Kosovem polju (l. 1389) namreč: kristijani in Srbi.“ Tisti pa, ki so pod turškim sultanom vkljub strahovitej, 500letnej sužnosti Kristusu zvesti ostali, ti se z velikim veseljem podvržejo novej,

srbskej gosposki. Na ta način pridobi srbski knez kmalu 1100 □ milj lepe in rodovitne zemlje in na njej 487.887 ljudi krščanske in 268.926 mohamedanske vere. Slednji so skoro sami potemci bogatejših Srbov, ki so se pred 500 leti pomohamedanili, da so svoja posestva zamogli sebi in svojim rodbinam ohraniti; sedaj se bodo bržčas vsi pokristijanili. Srbija bo vsled novih pridobitev precej velika država. Merila bo blizu 2000 □ milj z 2.063.400 prebivalcev. Nova država bo torej bržčas proglašena za neodvisno kraljestvo in jegov kralj Milan Obrenovič v staroslavni prestolnici v Prizrenu kronan.

Čeravno je Turk že tako potr, da miru prosi, traja boj vendar neprestano naprej, dokler ne bodo mirovne pogodbe vse podpisane. Zlasti Srbi in Rumuni močno pritiskajo, prvi na Prizren, drugi na Vidin ob Donavi. Rumuni se hočejo te jim močno sitne trdnjave polastiti na vsak način in jo razdreti, da ne bo več Donava zapirala in rumunskemu mestu Kalafatu, ki je ravno nasproti, vedno pretila in žugala. Pričeli so tedaj hudo streljati v Vidin. Vse gosto leti krogelj, bomb in granatov v nesrečno mesto, ki že na večih straneh gori. Pred gostimi krogeljami je veliko žen in dece zbežalo v neko trdno obokano turško cerkev. Ali tudi tukaj niso bili varni; težka bomba prileti v mesto, treši ob cerkvo, pretrga obok in razleti med nesrečnimi ljudmi, ki so bili zvečinom vsi hipoma grozno raztrgani in mrtvi. Pri bližnjem naskoku ali „šturmu“ utegne se Turkom ondi še hujše goditi.

Se ni minulo pol leta, kar so naši turkoljubi samega veselja poskakovali in upijali: Rusi so pobiti, Slovani potreni, 50 let si ne bodo mogli oddehniti. Ali sedaj pa oni klaverno glave po-bešajo. Turški sultan je tako pobit, da je 18. jan. t. l. 3 paše iz Carigrada odposlal v ruski tabor velikega kneza Nikola miru prosit. Prvi je Server-paša, mož kakih 50 let. Njemu v pomoč pridjan je 80letni Namik-paša, ki se je že l. 1828. in 1829. proti Rusom bojeval in po nesrečni vojski v Adrianopolnu mir sprosil. Poznej bil je od sultana v Arabijo odposlan z ukazom tamošnje vstajnike pomiriti. Tega posla se je pa tako neusmiljeno kruto lotil, da se je vsa Evropa zavzela, ko je njegova strašna prelivanja krvi poizvedela. Samo v mestu Djedi je dal okoli 2000 ljudij, možkih, žensk in dece, starih in mladih posekati in postreljati. Tretji je Nedjib-paša, ki se je pri Orhaniji zoper Gurko-ta nesrečno bojeval. Ti 3 moške so torej prišli miru prosit vendar kmalu ga niso mogli izprositi in med tem so Rusi razvrgli Sulejmanovo vojsko pred Filipopolnom, vzeli Adrianopol in začeli grabiti proti Carigradu in Galipolju ob Dardanelski morski ožini. To je pa ne samo Turke, ampak še veliko bolj Angleže iznemirilo. Ovi kramarski narod hoče namreč ruskim ladijam za vselej zapreti pot, ki drži iz Črnega morja mimo Carigrada in potem skozi imenovano Dardanelsko ožino v Egejsko in Srednje morje, v Greško, v Egipt, Italijo itd. Ko so torej